

nyttelse og Beretningerne om Foldudbyttet er noget for forsigtigt anlagte. Der er Ting, der kan tyde derpaa, f. Eks. det, at der faktisk i Arealberegningerne er forsvundet flere Tusinde Tønder Jord af en Del afvort Land — man kan ikke se, hvor de er blevet af —, det er ovre i Ringkøbing Amt, idet Beretningen om de besaaede Arealer og Brakarealer i Aar i Forhold til tidligere viser et Mindre-Areal af 2,000 Tdr. Land. Det er med andre Ord muligt, at Opgivelserne over, hvilke Arealer der er besaaet, er for forsigtige, og at Opgivelserne om Foldudbyttet ogsaa er for forsigtige, og at derfor den Bestemmelse, som er truffet om Forbud mod al Opfodring og andre Foranstaltninger vedrørende Byg, vil vise sig at hvile paa en altfor forsigtig Bedømmelse af disse Forhold. Men det er netop, for at vi ikke ved Slutningen af Høstaaret skulde komme til at staa med store Vanskeligheder, at jeg hellere vilde bygge paa disse maaske altfor forsigtige Beregninger end foretage det modsatte.

Naar det ærede Medlem vedrørende Majsdebatten siger, at det, han mente at ville føre frem, var dette, at hvis disse Forhandlinger ikke var foregaaet, vilde der have været indført meget mere Majs hertil i den Periode, disse Forhandlinger foregik, idet Importørerne var i Vilderede med Hensyn til de Dispositioner, Regeringen vilde træffe, saa er det jo meget muligt, at en og anden Importør kommer og fylder det ærede Medlem med saadant noget, det er meget muligt, men det er alligevel i Strid med de virkelige Forhold. Det er en Kendsgerning, at den Foranstaltning, Fastsættelsen af Majsmaksimalprisen, som blev truffet, blev truffet umiddelbart efter den paabegyndte Forhandling, hvori de allermost fremtrædende Importører deltog, og at det øjeblikkelig blev bekendt for disse Importører, hvilke Dispositioner Regeringen ønskede at foretage, og ligeledes, at man ønskede en Overenskomst, og at det var en Overenskomst, som syntes mulig, vidste de ogsaa alle, idet Grundlaget for den var det samme, som man tidligere havde været inde paa, hvorved det havde vist sig muligt at faa Ordningen tilvejebragt. Men det, at en eller anden Outsider-Importør, som maaske har fyldt det ærede Medlem med sin Snak, maaske har undladt at foretage Dispositioner i den ganske korte Periode, hvori disse Forhandlinger stod paa, kan ikke have haft mindste virkelige Indflydelse paa Landets virkelige Beholdning. Jeg skal tillade mig at er-

indre det ærede Medlem om, at jeg har været til Forhandling med et Landstingsudvalg om denne Sag en Gang, ved hvilken Lejlighed baade det ærede Medlem og nogle af hans Partifæller førte disse Spørgsmaal frem og førte dem frem paa en meget stærkt angribende Maade overfor mig. Derefter afgav jeg til Udvalget en skriftlig Redegørelse for hele dette Forhold fra de Mænd, som har siddet i Majs-nævnet, og derefter forstummede den Sag ganske, og Udvalget har slet ikke fundet Anledning til at rejse Sagen og har end ikke offentliggjort den Redegørelse, som saaledes var stillet til dets Disposition. Jeg antager, at det er af den ganske simple Grund, at de af Redegørelsen forstod, at disse Meddelelser afkræftede, hvad der saadan løst og fast var fortalt dem fra en eller anden Side. Naar de nu griber det, er det vel, fordi de ønskede at finde en eller anden Ting at tale om ved denne Lejlighed.

Til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) skal jeg sige, at det, jeg udtalte vedrørende Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds (Foss), var dette — og det var foranlediget ved det ærede Medlems Spørgsmaal, om der ikke fra konservativ Side var givet Anvisninger her —, at Folketingsmanden paa et vist Tidspunkt havde rejst dette Spørgsmaal; jeg tror, det var i den overordentlige Kommission. Derefter blev der af Finansministeren ført Forhandlinger om denne Sag med den overordentlige Kommission og samtlige ledende Bankmænd her i Landet, og efter at denne Forhandling havde fundet Sted, afgav den overordentlige Kommission en Udtalelse til mig om, at der ikke var Anledning til at foretage noget, og Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds tog ikke noget Særstandpunkt. Derefter maa jeg have Grund til at antage, at det ærede Medlem har ladet sig overbevise af de Meddelelser, i alt Fald har han ikke officielt opretholdt noget Særønske. Nu siger det ærede Medlem, at det er faktisk, at der den Gang viste sig Mangel paa Sterling. Derom ved jeg intet og skal derfor ikke bestemt paastaa, om dette er den samme løse Tale som saa meget andet, der føres frem rygtevis baade det ene og det andet Sted. Men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvad kunde man forlange andet, naar et Spørgsmaal af denne Art rejstes, end dette, at det derefter drøftes med dem, som maatte antages at sidde inde med Kyndighed paa dette Omraade. Og yderligere — jeg kan dog an-